

Etiké aspekty profese sociální práce

Etika sociální práce, činností a způsobů jednání sociálních pracovníků, pracovníků v sociálních zahrnuje všechny kladné humanistické hodnoty, které se vyvíjely během staletí lidského soužití. , její zásady vycházejí z obecně uznávaných norem společnosti.

Mravní zásady, které by měl sociální (pomáhající) pracovníci dodržovat bývají obvykle formalizovány do podoby pravidel schválených profesní komorou – etický kodex.

Etický kodex sociálních pracovníků ČR vydala v roce 1995 Společnost sociálních pracovníků ČR.

Obsahuje etické zásady, založené na hodnotách demokracie a lidských práv, zavazující sociální pracovníky k respektování jedinečnosti každého člověka a jeho práva na seberealizaci a k profesionální zodpovědnosti.

Pravidla stanovují žádoucí způsoby profesionálního chování s ohledem na náročné , popř. konfliktní situace. Týkají se např. klientova práva na seburčení, ochrany jeho soukromí, klientova přístupu k záznamům, nároku na služby, na způsob jejich poskytování , atd. Odpovědnost sociálního pracovníka je definována nejen vůči klientům, ale také vůči kolegům, profesi a celé společnosti.

Ochranu práv klientů, respekt k jejich individualitě, autonomii a důstojnosti zdůrazňují a zakotvují **Zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách** a **Standardy kvality sociálních služeb** (zejména oblast procedurálních standardů)

Sociální pracovníci a pracovníci v sociálních službách se v praxi setkávají s etickými problémy a etickými dilematy.

Etická dilemata vznikají tehdy, cítí-li pracovník , že stojí pře dvěma nebo více stejně nevhodnými možnostmi, které představují konflikt morálních principů (např. konflikt práva klienta na seburčení a povinnost soc. pracovníka chránit zájem dítěte, „hledání menšího zla“)

Etické problémy vznikají v situaci kdy je evidentní, jak by měl sociální pracovník rozhodnout, ale toto rozhodnutí se mu osobně přičí (např. rozpor mezi kritérii instituce pro poskytnutí pomoci a kritérii pracovník